

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 marca 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue

(Sprawa C-524/04) ⁽¹⁾

(Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Podatek dochodowy od osób prawnych — Odsetki od pożyczki zapłacone spółce powiązanej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim — Kwalifikowanie odsetek jako wypłaconych zysków — Spójność systemu podatkowego — Unikanie opodatkowania)

(2007/C 95/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 43, 49 oraz 56 WE — Krajowe ustawodawstwo podatkowe — Możliwość odliczenia do celów podatkowych przez spółkę mającą siedzibę na terytorium kraju odsetek zapłaconych od pożyczki udzielonej przez spółkę dominującą — Sytuacja odmienna w zależności od państwa, w którym spółka dominująca ma siedzibę

Sentencja

1) Artykuł 43 WE sprzeciwia się przepisom państwa członkowskiego, które ograniczają możliwość odliczenia przez spółkę będącą rezydentem w celach podatkowych odsetek zapłaconych od pożyczki otrzymanej od spółki bezpośrednio lub pośrednio dominującej, mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub od spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, kontrolowanej przez taką spółkę dominującą, nie poddając jednocześnie temu ograniczeniu spółki będącej rezydentem, która otrzymała pożyczkę od spółki również będącej rezydentem, z wyjątkiem gdy, po pierwsze, przepisy te opierają się na badaniu elementów obiektywnych i możliwych do zweryfikowania, które pozwalają na ustalenie istnienia czysto sztucznej struktury wyłącznie w celach podatkowych, przewidując możliwość, by podatnik mógł przedstawić, we właściwym przypadku oraz nie podlegając nadmiernym ogranicze-

niom administracyjnym, dowody dotyczące względów handlowych, które leżały u podstawy danej transakcji, a po drugie, w przypadku gdy zostanie ustalone istnienie takiej struktury, rzeczone przepisy kwalifikują odsetki jako wypłacone zyski jedynie w takim zakresie, w jakim przewyższają one odsetki, które zostałyby ustalone w warunkach pełnej konkurencji.

2) Przepisy państwa członkowskiego, takie jak te, o których mowa w pytaniu pierwszym, nie podlegają zakresowi art. 43 WE, jeśli znajdują one zastosowanie do sytuacji, gdy spółka będąca rezydentem otrzymuje pożyczkę od spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim lub w państwie trzecim, która nie kontroluje spółki będącej pożyczkobiorcą i gdy obie te spółki są kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez wspólną spółkę powiązaną, która ma siedzibę w państwie trzecim.

3) Wobec braku uregulowania wspólnotowego wewnętrzny porządek prawny każdego z państw członkowskich powinien określać sądy właściwe oraz zasady proceduralne dotyczące wnoszenia skarg mających na celu zabezpieczenie praw, które podmioty prawa wywodzą z prawa wspólnotowego, w tym rodzaje roszczeń wnoszonych przez osoby poszkodowane do sądów krajowych. Sądy krajowe są niemniej jednak zobowiązane zagwarantować, by jednostki miały do dyspozycji skuteczny środek zaskarżenia umożliwiający im uzyskanie zwrotu nienależnie pobranego podatku oraz kwot zapłaconych na rzecz tego państwa członkowskiego lub pobranych przez to państwo w bezpośrednim związku z tym podatkiem. W odniesieniu do innych szkód, jakie dany podmiot poniósł z powodu naruszenia prawa wspólnotowego, które można przypisać państwu członkowskiemu, będzie ono zobowiązane do naprawienia szkód wyrządzonych jednostkom, gdy spełnione są przesłanki wymienione w pkt 51 wyroku z dnia 5 marca 1996 r. w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/93 Brasserie du Pêcheur i Factortame, co nie wyklucza, że na gruncie prawa krajowego odpowiedzialność państwa może być uzależniona od mniej restrykcyjnych przesłanek.

Jeśli okaże się, że przepisy państwa członkowskiego stanowią ograniczenie swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej zakazane przez art. 43 WE, sąd krajowy może w celu ustalenia szkody zbadać, czy osoby poszkodowane zachowały należyty staranność, by uniknąć szkody lub ograniczyć jej rozmiary, oraz czy w szczególności wykorzystwały we właściwym czasie wszystkie dostępne środki prawne. Jednak w celu zapobieżenia temu, by wykonywanie praw, które art. 43 WE przyznaje jednostkom, było niemożliwe lub nadmiernie utrudnione, sąd krajowy może zbadać, czy stosowanie tych przepisów w związku z, w odpowiednim przypadku, właściwymi postanowieniami umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, w każdym przypadku prowadziłyby do odrzucenia roszczeń skarżących w postępowaniu przed sądem krajowym przez organy podatkowe danego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 5.3.2005.